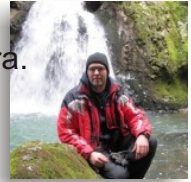

2013. február 15-17. 3 napos Syncrós kalandozás a havas Romániába Pádisra.

Péntek reggel 8 órára értem Csepelre "Viviti" Józsihoz, pakolászás majd találkoztunk "Transpormers" Zolival és "Szilcsivel". Innen már két Syncróval 4 en + 1 potyautas mentünk bevásárolni az elkövetkező 3 napra. Majd irányba vettük Szentesen a termál fürdőt, (útközben kiraktuk Szilcsi haverját) nyugisan haladva kb 14 órakor értünk Szentesre, elfoglaltuk a szállásunk, itt töltöttük a délutánt és az éjszakát, hogy jó korán indulhassunk szombaton a hegyekbe. Kis pakolászás után mentünk is a termálvízbe, jó volt a hangulat pláne amikor kiderült épp "forralt bor nap" van. Nagyon kedves lányok szolgálták fel nekünk folyamatosan az életenergiát adó nedűt, sok kedves mosollyal fűszerezve.

Kb 18 óráig bírtuk a 40, 30 C-os medencékben, miután a 3 kondér forralt bor is elfogyott, visszamentünk az apartmanba.

Hamar nekiálltunk főzni, miután kész lett a csilis bab jóízűen elfogyasztottuk, majd élesztgettük Zoli telefonját a medencés fotókért, ami beázott a pancsolás során. Kis fórumozgatás, netezés, nyelvlecke következett:

<http://www.youtube.com/watch?v=1MTj24WARmY>

A medence és a kis itóka úgy leszívta az erőnket, hogy könnyen elszenderedtünk tv nézés közben, már 21 óra körül.

Este megérkezett Szentesre Méri(Merész)Laci, Túri Zoliékhoz az új Dokával.

A szentesi 3 kocsival így állt össze a túrára a 6 Syncro.

Szombat reggel 5 óra magunktól szinte simán kelünk, 6-kor indulnánk de nincs aki kiengedjen a kempingből. Hamar kiderül 8 kor nyitnak, a biztonsági őr kérésünkre vadul telefonál, 7:10 re ígéri a pénztárost. Várakozás közben, rendőrrel fenyegetve azért 1 kocsival kiszaladunk a Tescóba reggeliért, ásványvízért. Mivel a kocsi tele van kint maradok a kocsiban, a hűvös miatt járó motorral. Józsi visszafelé jövet látja olajtócsa van a kocsi alatt. Gyors átnézés, csövek visszavág, irány a kemping de csak csöpög valahol.

Józsi addig piszkálja míg a porlasztó csúcs résolaj visszavezető csöve letörik, szerencsére Zolinál volt csere darab, így gyorsan neki is állhatunk a cserének. Pont porlasztó csúcs kiszedő ne lenne nálunk...:-)

Közben csak nem jönnek a kasszások, telefonálgatás, a többieknek: szólunk: késünk. 7:40 a tulaj megjön, végre mehetünk, irány Túri Zoliék. A megbeszél 7 óra helyett 8-kor már ott is vagyunk. Pacsizás, CB behangolás és már indulunk is, menet közben CB-n dumálgatás, hamar kiderül ki mit hagyott otthon...:-) Laci kompletten a ruhás táskát (szerencsére már kiderült este, így kapott mindent) Túri Zoliék paplanos zsák, mindig van a kocsiban pár pléd, reméljük nem lesz nagyon hideg és bírja az állófűtés.

Első megállónk Sarkadnál, tankolás, nekünk 17 Liter (260 km) nem is rossz, de indulásnál kiderül nem töltöttük színültig.

10 órára már a határnál is vagyunk, kis pihenő, cigi, román útmatrica vétel: 1200 Ft-ért, a teherekre kb 2800.

10:30 már megyünk is, irány Beius a hegy lába, innen már csak kb 85 Km-er. Közben az út mentén, kis patak járás, fotózkodás.

13órára el is érjük az erdőt, kb 400 méter magasságban, N: 46,587325 E: 22,6111186 elágazásnál,

Kicsit megállunk a Medve veszély tábláknál, lábat-lógatni, fa pakolás a platósra a szokásos esti máglyához. Mentünk is tovább a patak mentén a Indián fejig, itt ellenőrizzük a víz hőfokát a "patakfürdő"-ben, innen indultunk tovább felfelé.

Lent még ugyan olyan tavaszias idő volt mint itthon, egészen addig amíg el nem kezdtünk araszolni a szerpentinén, 1000 méter fölött már durván téli volt az idő, havazással meg jó vastag, jeges, fagyos hótakaróval.

Kb 1250m-es magasságig felmentünk, komoly jeges, még szűz fagyott hó fogadott minket. Amikor már a Syncrók is csúszkáltak és a helyiek azt mondták nem menjünk tovább, felraktuk Józsi kocsijára a hóláncot és mi mentünk előre. Gázoltunk a fagyott 40-50 cm-s hóban, hólánccal és difizárral G-fokozatban, végig 3500-as fordulaton 3-4 km-ert, de nem lehetett tovább menni. Nem bírta tovább az autó leküzdeni a havat. N: 46, 59340 E: 22,69048 ig értünk el.

Akkora hó volt odafent, hogy hószánon kívül biztos nem közlekedett arra semmi. Ott még nyom sem volt, lehet arra november óta nem jártak, maximum gyalogszerrel.

Józsi visszatolatott a térdig érő hóban és megelőzte Dzsoni. Innen ő próbálkozott az új télgumikkal, 2 difizárral. Ő még tudta törni az utat előre úgy 400 métert, de utána már neki is csak nekifutásból ment a haladás 10 métereket.

Kis tanácskozás: kb 1 km még a falu. Közben elkezdett kis pelyhekben esni a hó és 15 perc alatt intenzív havazásba váltott át, ez el is döntötte a kérdést, inkább vissza, minthogy fent ragadjunk. Kb háromnegyed óra hólapátolással kialakítottunk egy fordulóponot a hófalas keskeny úton. Nehézkesen megfordultunk és mentünk a szakadó hóesésben, másik táborhelyet keresni lejjebb ahol nincs ekkora hó.

Fél háromig mentünk visszafelé, egészen 450 m magasságig az első megállónkhoz, N: 46,587325 E: 22,6111186 innen újra felfelé mentünk tovább földúton, a medve barlang érintésével N: 46,5645583 E: 22,6582766, 16:40-ig.

Kb 600 m magasságban álltunk meg kialakítani éjszakára a patak menti szekér várat. Kipakoltuk a kocsikból a sok fát, kaját, piát és a nagy máglya mellett nekiálltunk főzőcskézni. Jóllakva, kis söröcske, forralt bor után kellemesen elfáradva viszonylag korán nyugovóra is tért a csapat. A gázos állófűtés valamiért állandóan leállt a kocsinkban, így a tartalék petrós kályhát izzítottuk be éjjelre, mely olyan meleget csinált, hogy 4 nyitott ablaknál aludtunk. Reggel 7 körül már mozgolódott a tábor, kint -4 C fok, kocsiban 18 C.::-)

Indulás 9 kor tovább felfelé, 40 perc múlva a patak felett átívelő kis hídnál megálltunk. Eldobáltunk egy újabb kőomlást, de mivel itt már elég vékonyka volt az út és láthatóan rég nem járt arra senki, páran előre mentek gyalog felderíteni a terepet

Mivel a csapat több tagja sokszor járt már itt, tudatosan jöttünk az érdekességeket megnézni, amíg a többiek előre mentek, addig páran elindultunk megnézni a csak gyalog szerrel megközelíthető Galbina "vízkitörést". Komoly mennyiségű víz tör ki a szikla közepéből kb 20 méter magasságban. A sárga kör jelzés követve, felfelé sétálva a patak mentén, sok helyen a vízben gázolva, köveken ugrálva vagy a sziklába vajt drótkötélbe kapaszkodva fél óra múlva el is értük a gyönyörű víz zuhatagot.

Fotózkodás és újabb fél óra múlva már lent is voltunk a többieknél, akik közben kiderítették ez az út tovább kocsival járhatatlan. Mivel más út nem volt így vissza kellett fordulnunk, le egészen 400 méterig a földúton az aszfaltig, (763-as út)
N: 46,587325 E: 22,6111186

Páran megéheztek és a mai napba már nem sok fért bele, elindultunk újabb pihenő helyet keresni, még dél előtt meg is álltunk. N: 46,5955883 E: 22,6353933

Innen kb 1,5 óra múlva indultunk tovább a faluban balra kanyarodva, fel egy szép nagy vízesésig N: 46,6066983 E: 22,6678699

13:45-kor elindultunk haza, visszafelé a Kőrös mentén haladtunk, kis falukon át a Dácsiák országában.

16:00 órára a határra Méhkerékre értünk, simán ment majdnem minden de kiderült "Transpormer" Zoli új kocsijának az átírásakor nem vezették fel meddig van műszakija és mivel matricát sem kapott, nem engedték be kb 20 percig az országba, míg ellenőrizték az adatokat. Innen már percek alatt értünk a sarkadi benzinkútig, 280 km-ert mentünk kint. Nemsokára félreálltunk búcsúzkodni, majd mindenki elindult hazafelé. A pesti csapat 20:00 előtt ért haza. össz:770 km-ert mentünk, 55 + 17 liter fogyasztással.

Így kb 60ezer Ft volt a költségünk: kaja, pia, szállás, fürdő, üzemanyag 2 főnek egy buszban.